

at skaffe Borgerne en nogenlunde eensartet Stilling, og at jeg anseer det for rigtigt og nødvendigt for at forhindre, at der paa en af de forskjellige af mig anførte Maader undbrages Statskassen de Indtægter, som den hidtil har havt, og som efter min Formening den nærværende Tid ikke er særdeles skikket til at tillade, at der skulde gives Slip paa.

Rjær: Det er egentlig kun det sidste Punkt, som jeg vil tillade mig at knytte et Par Ord til, nemlig om Halvprocentafgiftens Erklæggelse ved Mageffiste af Eiendomme. Det lod ikke til, at den høitagne Minister meente, at det i og for sig vilde være af nogen stor finantfiel Betydning . . . ja, jeg seer, at den høitagne Minister ryster paa Hovedet, men jeg er af den Formening, at om denne Afgift end ikke hidtil har været det, saa vil den ganske vist i Fremtiden blive det. Det er mig saaledes bekjendt, at det i den Egn, hvorfra jeg er, ikke er saa sjældent, at Mageffiste finder Sted, navnlig paa Grund af, at Udfistningen i sin Tid har været saa uheldig, som tænkes kan, og som Følge deraf tvivler jeg ikke paa, at Mageffiste i Fremtiden vil blive meget hyppigt. Men det er ikke alene det, at det er en ny Stat, som paalægges, men det er det, at den paalægges begge Parter, som jeg har imod, og hvad jeg før glemte at bemærke. Jeg kan forstaae, at der med Hensyn til den Sum Penge, der er givet i Bytte, har maattet svares Halvprocentafgift, men saavidt jeg forstaaer Bestemmelsen, er det efter den fulde Værdi, som begge Eiendomme have, at Afgiften skal svares, og det vil altsaa ikke blive saa ubetydeligt. Jeg haaber nu, at de Herrer vilde være enige med mig i, at man ikke skal lægge Hindringer iveien for Mageffiste, — man kan være vis paa, at hvor det skeer, er det i begge Parter's Interesse — ved at paalægge en forholdsvis høi Afgift deraf til Statskassen. Af disse Grunde skal jeg saameget mere være enig i at tilraade, at man i alt Fald ikke faaer det nye Skattepaalæg. Hvad det Andet angaaer, som den ærede Minister udtalte sig meget udførlig om, at man kunde ønske en correctere Fortolkning af Forordningen 8de Februar 1810, da drifter

jeg mig ikke til at have nogen afgjørende Mening derom, men jeg skal dog bemærke, at selv Høiesteret jo er kommen til den Erkjendelse, at Halvprocentafgiften ikke skal svares i saadanne Tilfælde som dem, hvoraf eet har foreligget for Høiesteret. Det har altsaa viist sig at være Praxis, hvad vi see, at Høiesteretsdommen gaar ud paa at give Medhold, og forsaavidt er det efter min Mening et nyt Skattepaalæg, som der her er Tale om. At en correctere Fortolkning af denne Forordning er ønskelig, deri kan jeg imidlertid være enig med den ærede Minister. Men hvad jeg hovedsageligt har imod Lovforslaget, er, at det paalægges en ny Stat ved Magelæg af Eiendomme, hvilket er Noget, som jeg, som sagt, troer i Fremtiden vil gribe betydeligt om sig, og, som jeg før sagde, er det Tilfældet de fleste Steder i den Egn af Landet, hvor jeg er kjendt, at Eiendommene ere saa uheldigt udfistede, som vel muligt. Naar man Tid efter anden indretter sig saaledes, at Enhver faaer sin Eiendom beliggende paa den for ham meest passende Maade, vil jeg finde det saameget mindre hensigtsmæssigt, at der skulde erlægges Halvprocentafgift af begge Eiendomme ved en saadan Omfordeling.

Finantsministeren: Jeg vil berigtige en Feil, som det ærede Medlem gjorde sig skyldigt i med Hensyn til Følgerne af den Høiesteretsdom, han nævnte. Det er saa særdeles langt fra, at Høiesteret har stadfæstet den hidtilværende Praxis, at den netop har standset denne Praxis, som, hvis den var vebbleven, ikke vilde have gjort denne Lov fornøden. Hidtil, netop til denne Høiesteretsdom kom, har Administrationen anseet sig berettiget til at vægre sig ved at modtage Halvprocentafgiften efter Rjøbessummen alene, naar der enten forelaa Profornaværk, eller det var klart, at den ikke stod i rimeligt Forhold til Eiendommens Værdi, idet man i sidste Tilfælde antog, at der for Resten forelaa en Gave, og den bestattede man da med Halvprocentafgiften efter § 2 c. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem har forstaaet mig; det er navnlig Høiesteretsdommen, der har gjort dette Lovforslag nødvendigt, idet man i Dommen har hen-